

og de fleste af dem, vi have, ere ikke paa nogen Maade Sportsmennesker. Men hverken Terrainet eller Landets Ejendommeligheder vil fremkalde Sportskørsel med Automobileer, hvis man tager „Sport“ i den Betydning, jeg har nævnt, som en stigende Øvelse i at kunne udføre mere og mere vanskelige Ting. Det, der vil komme her i Landet med Automobileer, er Nyttekørsel, og saa lidt Frikørsel, Feriekørsel, Fests-kørsel, eller hvad man nu vil kalde det, paa Søn- og Helligdage, saaledes som man nu ogsaa har det med Vogne. Egentlig Sportskørsel, saaledes som man har det i Udlandet, vil man aldrig faa her i Danmark, og det skulle vi heller ikke have. Det er utvivlsomt denne udenlandske Sportskørsel, som nogle Milliardærer og nogle fattige Millionærer opstille, som i alt Fald i høj Grad har fremkaldt Befolkningens Skræk for Automobileerne. Idet disse Mennesker suse af Sted med en aldeles vanvittig Fart hen ad befærdede Veje, fremkomme de Ulykkestilfælde, vi læse om i Aviserne, og som med Rette vække Befolkningens Harmen over for Automobilekørselen. Vi have i vort lille Land, der er splittet i en Række Øer, smaa Provinser, adskilt ved Vand, og ikke Spor af Mulighed for Automobilekørsel som Sportskørsel; det er knapt nok, vi have Cyklekørsel som Sportskørsel, i alt Fald paa Landevejene. Af Hensyn til Nyttekørselen vil det sikkert være rigtigt at faa Erstatningsspørgsmaalet ordnet, men jeg tror, det vil gaa ganske af sig selv, ad Livets rolige Vej. Man vil komme ind enten paa det franske eller det tyske System; jeg tror nærmest, man vil komme til det franske System med gensidig Forsikring; og det vil man gøre mellem Automobilejerne indbyrdes.

Ja, jeg skal nu slutte, ikke fordi der ikke var nogle Bemærkninger at gøre ved de andre Ændringsforslag, det var der maaske nok, men jeg skal slutte i alt Fald foreløbig, idet jeg gør opmærksom paa, at baade efter den ærede Ministers Udtalelse og efter den ærede Ordførers Udtalelse er det givet, at man her har haft Øjet aabent for, at vi staa over for et Befordringsmiddel, hvis Ret efterhaanden vil arbejde sig frem. I den Henseende synes jeg, Udtalelserne vare klare nok fra begge Sider, baade fra Ministeren, der har fremsat Forslaget, og fra Ordføreren paa deres Vegne, der have behandlet det. Man undervurderer ikke, at der her er noget nyt, der er ved at komme frem, og som man maa tage

imod, fordi det rimeligvis vil bringe en hel Del godt med sig. En anden Sag er det, om man første Gang, man staaer over for en saadan Opgave, i et og alt har været heldig med at bestemme Betingelserne for Automobilekørsel, eller om de stillede Ændringsforslag kunne være Genstand for Opfattelse af modsat Natur. Jeg tror det sidste, og jeg har søgt at gøre Rede for nogle af de Opfattelser, man ikke har skimtet i Udvalgets Arbejde, men som jeg tror, det under Sagens videre Gang vil være nødvendigt i alt Fald at komme til en Drøftelse af. Det er ud fra denne Synsmaade, at jeg i Fjor udtalte Ønsket om, at vi maatte faa Lejlighed til at se Lovforslaget igen. Jeg vilde nemlig meget gerne baade for Befolkningens og først og fremmest for Automobileernes egen Skyld ønske, at vi kunde faa betryggende Færdselsregler, betryggende Sikkerhedsforanstaltninger lige over for dette ny Køretøj. Men man maa blot ikke gøre dem af en saa drakonisk Natur, at man udsætter Menneskeliv for Fare eller kommer til at standse en Bevægelse, hvis Rimelighed og økonomiske Værdi man dog anerkender.

Formanden: Jeg skal bemærke, at Justitsministeren paa Grund af anden Embedsgerning maa forlade Rigsdagen Kl. 2³/₄. Det vilde være det heldigste, om den foreliggende Sag kunde føres til Ende til den Tid. Der er i Øjeblikket 8 Talere indtegnede.

Ordføreren (P. Madsen): Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 3 har der været Tvivl om, hvorvidt det ikke kunde misforstaas. Det staaer dog saaledes for mig, at Affattelsen fra Udvalgets Side ikke giver nogen Anledning til Misforstaaelse. Ændringsforslaget indeholder nemlig en Bestemmelse om, at der i Paragraffen skal indskydes: „med hvilken Natkørsel er tilladt.“ Men hvis Ændringsforslaget under Nr. 8 bliver vedtaget, er Forbudet mod Natkørsel Reglen. Undtagelserne fremkomme ved, at Justitsministeren efter Nr. 8 kan fravige Reglen. I alle de Tilfælde, som falde ind under Reglen og ikke under Undtagelserne, vil det være urigtigt at forlange, at Vognene skulle køre med Lygte, naar de kun køre om Dagen. Man kan nemlig tænke sig forskellige Tilfælde, hvor Automobileer kun blive brugte om Dagen, og da har Udvalget ment det urigtigt at forlange, at de skulde køre med Lygte. — Hvad der menes med Ændringsforslag Nr. 5,